

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Olgy Trnkovej a JUDr. Milana Deáka vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného **P.**, so sídlom v Ž., , proti povinnému **M.**, so sídlom v B. 8, **pre vymoženie uloženej povinnosti a námietkach povinného** , vedenej na Okresnom súde Bratislava 1 pod sp. zn. 1 Er 475/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2007 sp. zn. 6 CoE 172/2006 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2007 sp. zn. 6 CoE 172/2006 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením z 31. júla 2006 č. k. 1 Er 475/2006-22 vyhovel námietke povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie a uložil mu povinnosť zaplatiť na

účet súdu súdny poplatok 2 173 Sk do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že exekučný titul (platobný rozkaz Mestského súdu v Bratislave č. k. 21 Rob 486/2002 z 8. 4. 1992) nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 9. 5. 1992 a upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené 15. 6. 2006 po uplynutí 10-ročnej premlčacej doby upravenej Občianskym zákonníkom pre právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu (§ 110 ods. 1 O. s. p.). Preto námietku premlčania vznesenú povinným považoval za dôvodnú. O súdnom poplatku rozhodol podľa pol. 13 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov (Príloha zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch).

Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. júna 2007 sp. zn. 6 CoE 172/2006 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa s názorom prvostupňového súdu o dôvodnosti vznesenej námietky premlčania povinným proti upovedomeniu o začatí exekúcie , ktoré mu bolo doručené 15. 6. 2006 a exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 9. 5. 1992, pretože ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa , keď sa malo podľa rozhodnutia plniť (§ 110 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka). O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 270 ods. 1 O. s. p.

Proti uzneseniu krajského súdu na základe podnetu oprávneného podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky . Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď neprihliadol na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka v súvislosti s konaním právneho predchodcu oprávneného P.. (pôvodné obchodné meno Z.), ktorý na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu (platobný rozkaz Mestského súdu v Bratislave z 8. 4. 1992 č. k. 21 Rob 486/1992) podal 28. 2. 1994 návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia . Uznesením Okresného súdu Bratislava I z 11. 3. 2003 sp. zn. Eb 549/1994 právoplatným 9. 4. 2003 bol výkon rozhodnutia z dôvodu jeho neprípustnosti (nemajetnosť povinného) zastavený. Podľa jeho názoru odo dňa podania návrhu na výkon rozhodnutia (28. 2. 1994) do dňa právoplatnosti uznesenia o zastavení výkonu rozhodnutia (9. 4. 2003) došlo k spočívaniu a dočasnému zastaveniu premlčacej doby. Teda počas uvedeného obdobia (9 rokov) premlčacia doba neplynula.

Oprávnený sa v plnom rozsahu stotožnil s mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Povinný sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O. s. p.) na základe podnetu oprávneného (§ 243e ods. 1 a 2 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243a ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie krajského súdu a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

V zmysle § 243f ods. 1 O. s. p. môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatorne (§ 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O. s. p., pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Existencia takýchto procesných väd nevyšla v konaní najavo.

V mimoriadnom dovolaní sa ako dovolací dôvod uvádza, že uznesenie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len zákon) povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku

alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody , pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu , premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa , keď k uznaniu došlo, ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve , ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Zo spisu bývalého Mestského súdu v Bratislave sp. zn. 21 Cob 486/1992 vyplýva, že uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. Sa 309/S z 23. 9. 1996 (čl. 139) bolo v obchodnom registri vymazané obchodné meno Z. a zapísané nové obchodné meno P.. Na základe zmluvy o vklade časti podniku (čl. 155) uzavretej medzi P.. (vkladateľ) a P.. (obchodná spoločnosť) z 30. 11. 2000 prešla pohľadávka z exekučného titulu na spoločnosť P. Z. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok (čl. 160) uzavretej 27. 6. 2002 medzi P. Z. (postupca) a P. spol. s r. o. (postupník) bola pohľadávka z exekučného titulu postúpená oprávnenému.

Na návrh oprávneného v danej veci súdny exekútor JUDr. J. požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti) na základe exekučného titulu (platobný rozkaz Mestského súdu z 8. 4. 1992 sp. zn. 21 Rob 486/1992) právoplatného a vykonateľného 9. 5. 1992. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené 15. 6. 2006, ktorý proti nemu podal (20. 6. 2006) námietky (§ 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z.) z dôvodu uplynutia premlčacej doby 10 rokov (§ 110 ods. 1 O. s. p.).

Z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. Eb 544/1994 vyplýva, že právny predchodca oprávneného Z. Púchov, T. a právny nástupca pôvodného oprávneného Z.. podal 28. 2. 1994 návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (prikázaním pohľadávky z účtu povinného) na základe toho istého exekučného titulu (platobný rozkaz Mestského súdu v Bratislave z 8. 4. 1992 č. k. 21 Rob 486/1992). Uznesením tohto súdu zo 7. 8. 2002 č.k. Eb 544/94 – 15 bol nariadený výkon rozhodnutia. Následne uznesením z 21. 1. 2003 č.k. Eb 544/94 – 17 bol vyhlásený za neprípustný a napokon uznesením z 11. 3. 2003 č.k. Eb 544/94 – 18 zastavený (§ 268 ods. 1 písm. h/ O.s.p.)

V súlade s citovaným ustanovením § 112 Občianskeho zákonníka premlčacia doba sa zastavuje (spočíva) po dobu konania, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo na inom príslušnom orgáne a v začatom konaní riadne pokračuje. To platí aj v prípade , ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie a oprávnený podá na súde (na inom príslušnom orgáne) návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie.

Keďže účinky ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka má i návrh na výkon rozhodnutia, pokiaľ ide o pohľadávky priznané súdnym rozhodnutím Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne s názorom generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedenom v mimoriadnom dovolaní má za to, že premlčacia doba (§ 110 Občianskeho zákonníka) , ktorá začala plynúť právoplatnosťou predmetného exekučného titulu t. j. 9. 5. 1992 spočívala počas uvedeného konania Okresného súdu Bratislava I v období od 28. 2. 1994 (podanie návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia) do 9. 4. 2003 (právoplatnosť uznesenia o zastavení výkonu rozhodnutia). Preto nemohla od právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu (9. 5. 1992) do doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému (15. 6. 2006) ,uplynúť desať ročná premlčacia doba. Pokiaľ odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa majúc za to, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené po uplynutí desať ročnej premlčacej doby , jeho rozhodnutie nie je správne. Je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e O. s. p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p. , keďže to vyžadovala ochrana práv a ním chránených záujmov účastníkov konania a túto nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodnutie krajského súdu v zmysle

§ 243b ods. 1 veta za bodkočiarkou a § 243b ods. 2 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie s tým, že právny názor vyslovený v tomto rozhodnutí je preň záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného ako i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :